

Emocions i educació

▸ Les emocions dels nens/es en edat escolar.

En l'actualitat, les emocions desperten un gran interès i són un camp d'estudi molt productiu, però no ha estat sempre així. La seva inclusió com a tema d'investigació psicològica ha sigut molt recent. Per altra banda, tradicionalment, l'edat escolar no ha rebut la dedicació dels estudiosos que ha tingut l'etapa que la precedeix, la pre-escolar, i la que la segueix, l'adolescència. Potser perquè es veu com una edat pont entre les altres dues, on passen coses poc destacades. En conseqüència, entre la recent incorporació de les emocions com a fenomen d'estudi de la Psicologia, per una banda, i la discreta investigació que es fa de l'edat escolar, per l'altra, la imatge que tenim del món emocional d'aquests nens i nenes està ple de buits que esperen ser emplenats amb els nous coneixements que es vagin adquirint. En aquest article intentarem dibuixar una imatge del desenvolupament emocional dels nens i les nenes que es troben en edat escolar a partir d'un ventall d'estudis que s'han realitzat fins a l'actualitat.

Abans de començar a parlar de la conducta emocional dels escolars, hem d'enfrontar-nos a un problema metodològic important que consisteix en el fet que la conducta emocional, com altres fenòmens psicològics, és fàcil reconèixer-la quan la veiem però difícil de concretar de manera conceptual per estudiar-la. Per exemple, no podem relacionar conductes determinades amb emocions específiques (posem per cas, plorar amb tristesa), ja que una conducta pot representar diferents emocions segons l'experiència i el context (pots plorar d'alegria perquè has tingut un fill). O, a la inversa, una mateixa emoció pot expressar-se a través de diversos patrons de comportament. Per resoldre qüestions com les plantejades, els estudiosos de les emocions han adoptat un punt de vista funcionalista i consideren que les emocions són patrons de comportaments que tenen funcions específiques segons les demandes ambientals. Des d'aquesta perspectiva, només podem especificar una emoció si considerem el conjunt d'elements que conté la resposta emocional i el context on es manifesta. La relativitat de la conducta emocional es més evident quan el nen o la nena adquireix un repertori ric d'emocions que, a més, el controla acuradament i, per tant, pot adequar-lo a les demandes del seu entorn. La concepció funcionalista de les emocions ens proporciona un marc que ens permet abordar la nostra exposició d'una manera organitzada. Així, si agafem com a centre de referència... [\[llegir més\]](#)

Dr. Carles Rostan, professor del Departament de Psicologia; Francesc Sidera, becari del Departament de Psicologia; Moisès Esteban, becari FPU, vinculat als Departaments de Psicologia i Filologia i Filosofia.